

Говор председавајућег ОСЦП-а митрополита волоколамског Антонија на отварању VII Конгреса поглавара светских и традиционалних религија

Митрополит волоколамски Антоније, председавајући Одељења за спољне црквене послове Московске Патријаршије, говорио је на отварању VII Конгреса поглавара светских и традиционалних религија, који се одржава у главном граду Казахстана 14. и 15. септембра 2022. године:

Ваша екселенцијо,

Поштовани Касиме-Жомарте Кемелевичу,

Ваше Светости,

Ваша блаженства,

Поштовани верски поглавари, поштовани учесници,

Република Казахстан нас је данас по седми пут позвала да се окупимо у њеној гостољубивој престоници, како бисмо разговарали о питањима важним за читаво човечанство, разменили мишљења и, што је најважније, разговарали једни са другима „очи у очи“. Пандемија коронавируса која је захватила цео свет показала је нашу колективну рањивост пред искушењима, приморала нас да изнова погледамо на облик међусобних односа међу људима. Почели смо чешће да комуницирамо на даљину, а могућност личне комуникације постала је нека врста привилегије. Пандемија представља изазов за читаво човечанство, показала је значај религије за друштва. Верски поглавари су увек уједињавали вернике у заједнице и веће верске организације. Сврха међурелигијског форума је да превазиђемо међурелигијске поделе и будемо у стању да делујемо заједно преко баријера које раздвајају наше традиционалне религије. Ово се не односи на наше учење или доктрину, реч је о нашој управо о нашеј улози у животу друштва.

Политички, економски, друштвени сукоби све више захватају скоро цео свет. Позвани смо да градимо свет у коме неће бити људи прве и друге класе, где неће бити хегемона и сателита, него ће постојати свет изграђен на највишим моралним вредностима, које нам је дао Свевишњи.

У име Руске Православне Цркве желим да изразим захвалност организаторима ове манифестације, који су, упркос објективним потешкоћама, нашли прилику да нас све окупе током ових дана и пруже прилику за истинско братско дружење. Недавни догађаји су показали праву моћ информационог оружја. Сви смо видели како је било лако створити у информационом простору слику непријатеља, упрети прстом у њега и изазвати мржњу према свему што је повезано са њим.

Светска заједница тренутно пролази кроз веома тежак период. Поларизација између појединачних земаља и глобалних центара моћи постала је јача него икад. Постале су веома јасне претње масовном глађу, претње глобалним сукобима, па чак и претња нуклеарном катастрофом. Данас одговорност за судбину људи, за њихово морално стање лежи на нама – верским вођама. Историјски гледано, вера је та која је једина баријера, која одваја човечанство од хаоса и анархије. У најтежим периодима људске историје људи су се обраћали Богу за помоћ, јер нису имали друге наде. Наш задатак као верских вођа је да поучимо људе, да им дамо наду, да их утешимо, да их помиримо са Богом и једне са другима.

Парадигма масовне културе, коју нам у последње време нуде браниоци секуларне, па чак и атеистичке свести, очигледно се руши. У том систему вредности све је изграђено на обожавању човека као вишег бића. То подразумева величање његових жеља, страсти и порока. Култ егоцентризма повлачи за собом брисање вредности брака, породице, поштовања старијих. То

подразумева издизање људских порока и девијација изнад вредности здравог људског друштва, које је надахнуо Створитељ и чувао миленијумима.

Можемо бити потпуно сигурни да данашњи догађаји на светској сцени, укључујући претњу глађу и светски рат, нису ништа друго до резултат препуштања људским пороцима. Поставимо питање: зашто светска заједница тако мало брине о стању у тзв. „земљама трећег света“? Зашто они који формирају јавно мњење ћуте о прогону хришћана у неким афричким и азијским земљама, о претњи глађу у сиромашним земљама? Зашто нема озбиљног односа према проблемима тероризма и екстремизма, који су нарочито распрострањени током криза и потреса? Надам се да ће током овог форума учесници моћи да дискутују о многим оштрим, па чак и непријатним питањима, која се данас постављају.

Наравно, одговор на све ове изазове је немогућ без широког дијалога верских вођа, без способности да слушамо и чујемо једни друге. Стога је дијалог религија, широки развој веронауке, срастање верника на заједничким моралним основама најбољи одговор на изазове нашег времена. За нас је важно да не заборавимо да је религија изван политичких граница. Свака религијска традиција претпоставља за човека не само унутрашњи, већ и спољашњи свет, јер човек који није у миру са Богом и сам са собом не може бити у миру са другим људима. Овде бих желео да подсетим на Христове речи: „Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, и свом душом својом, и свом мишљу својом. Ово је прва и највећа заповест. А друга је као и ова: љуби ближњега свога као самога себе; о овим двама заповестима виси сав закон и пророци“ (Мт. 22,37–40).

На крају свог говора, у име Руске Православне Цркве и њеног Предстојатеља, Његове Светости Патријарха московског и целе Русије Кирила, пожелео бих свим учесницима успешан и плодотворан рад за добробит света.

Хвала свима на пажњи.

Извор: <https://mospat.ru/sr/news/89632/>